

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 14/16

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te Den Haag, voorzitter,
drs. E.G. Coerkamp, wonende te Den Haag, en
H. Luik MHA, wonende te Alkmaar,
bijgestaan door mr. M.C.A. van Heek, griffier,

heeft op 28 oktober 2014 het navolgende bindend advies gegeven in de zaak van:

de maatschap **A.** in het B. te Z.,
gevestigd te Z.,
eiseres,
gemachtigde: mr. B. van Mieghem,

tegen

de stichting **C.**,
gevestigd te Z.,
verweerster,
gemachtigde: mr. C.W.M. Verberne.

Partijen worden hierna aangeduid als "de maatschap" en "de stichting".

1. De procedure

1.1 De maatschap heeft met een brief van 14 mei 2014 het geschil tussen partijen aanhangig gemaakt bij het Scheidsgerecht. Zij heeft op dezelfde datum een memorie van eis (met acht producties, genummerd I-VIII) ingezonden. Zij verzoekt – samengevat – het Scheidsgerecht om, in de vorm van bindend advies, *primair* vast te stellen dat:

- (I) de stichting aan de maatschap ten titel van eindafrekening van de IC-honoraria een bedrag van $49\% * (\text{€ } 612.254,- * 4) = \text{€ } 1.200.017,84$, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf 1 januari 2009, althans een door het Scheidsgerecht naar billijkheid te bepalen bedrag, dient te betalen, al dan niet aan de hand van de afgelegde rekening en verantwoording;

- (II) de stichting de maatschap afschrift dient te verschaffen van de financiële administratie waaruit op inzichtelijke en controleerbare wijze blijkt van de daadwerkelijk gemaakte kosten voor de posten N., arts-assistenten, overhead en kosten, zoals opgenomen in het financieel overzicht IC 2008-2011, een en ander door de gevorderde informatie in het geding te brengen binnen drie weken na dagtekening van het te dezen te geven bindend (tussen)advies;
- (III) de stichting aan de maatschap ten titel van eindafrekening van de IC-honoraria dient te betalen 49% van het bedrag dat de stichting voor de posten N., arts-assistenten, overhead en kosten, zoals opgenomen in het financieel overzicht IC 2008-2011, te veel in rekening heeft gebracht, althans een door het Scheidsgerecht naar billijkheid te bepalen bedrag ter zake van correctie op die posten.

De maatschap verzoekt het Scheidsgerecht *subsidiar* om vast te stellen dat de stichting aan de maatschap rekening en verantwoording dient af te leggen over de inhoudingen op de IC-honoraria, door ten minste:

- (i) de juridische grondslag voor de jaarlijkse inhouding op de IC-honoraria van het bedrag van € 612.254,- toe te lichten;
- (ii) afschrift te verschaffen van de (financiële) administratie waaruit op inzichtelijke en controleerbare wijze blijkt van de daadwerkelijke besteding van de gelden in de post 'Nittv' zoals opgenomen in het financieel overzicht IC 2008-2011; en
- (iii) de juridische grondslag van deze bestedingen toe te lichten.

De maatschap verzoekt *primair* en *subsidiar* de stichting te veroordelen in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten van juridische bijstand, althans tot betaling van een door het Scheidsgerecht naar billijkheid te bepalen vergoeding.

- 1.2 De stichting heeft op 10 juli 2014 bij memorie van antwoord, onder overlegging van producties (genummerd 1-10), verweer gevoerd en geconcludeerd tot afwijzing van het door de maatschap gevorderde met veroordeling van de maatschap in de kosten van de procedure, de kosten van het arbitraal college en kosten voor juridische bijstand daaronder begrepen, althans tot betaling van een door het Scheidsgerecht naar billijkheid te bepalen vergoeding.
- 1.3 Met een brief van 7 oktober 2014 heeft de gemachtigde van de maatschap op voorhand zijn pleitnota toegezonden en een aanvullende productie IX.
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 15 oktober 2014. Daarbij zijn aan de zijde van de maatschap verschenen de leden van haar dagelijks bestuur, te weten de heren D. (voorzitter), E. ("E.") en F. ("F.", penningmeester), met de gemachtigde van de maatschap en diens kantoorgenoot mr. R.J. Wybenga. Aan de zijde van de stichting zijn verschenen de heren G. (voorzitter van de raad van bestuur) en H. ("H.", concern controller), met bijstand van de gemachtigde van de stichting. Beide partijen hebben ter zitting het woord gevoerd; mr. Van Mieghem aan de hand van

"aanvullende spreekantekeningen" en mr. Verberne aan de hand van een pleitnota. Deze beide stukken zijn aan het Scheidsgerecht overgelegd.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 De leden van de maatschap zijn werkzaam in het door de stichting in stand gehouden B. ("het ziekenhuis") te Z..
- 2.2 In de periode van 2008 tot en met 2011 waren in totaal 7 fte's medisch specialisten werkzaam op de *intensive care* (IC) van het ziekenhuis. Van die 7 fte's intensivisten waren aanvankelijk 3,8 fte's en later 3,4 fte's aan de maatschap verbonden.
- 2.3 In de periode van 2008 tot en met 2011 is de afrekening van de IC-werkzaamheden geschied op basis van DBC's, met parameters zoals beademingsdagen, dialyses en overige verzwarende items. De stichting declareert de DBC's bij de zorgverzekeraars. De omvang van het aantal beademingsdagen en dialyses is pas aan het eind van het jaar bekend. Om op juiste wijze te kunnen declareren vult de stichting aan het eind van elk jaar een nacalculatieformulier in, dat zij toestuurde aan de Nederlandse Zorgautoriteit ("NZa"). De nacalculatieformulieren worden gecontroleerd door een externe accountant.
- 2.4 Partijen hebben afgesproken dat de maatschap van de stichting het door de verzekeraars betaalde DBC-tarief ontvangt na aftrek van de door de stichting gemaakte kosten voor de IC. Omdat pas aan het eind van het jaar bekend is hoeveel precies wordt gedeclareerd bij de zorgverzekeraars, hebben de stichting en de maatschap voor de jaren 2008 tot en met 2011 afgesproken dat de maatschap voorschotten op het IC-honorarium ontvangt. Deze voorschotten zijn vastgesteld op uurtarieven van € 138,- (2008), € 139,- (2009) en € 140,- (2010 en 2011). Het overschot van de gedeclareerde honoraria zou later worden afgerekend.
- 2.5 Op enig moment is aan de maatschap gebleken dat op de door de stichting aan haar doorbetaalde – van de zorgverzekeraars afkomstige – bedragen, behalve de bij de maatschap bekende IC-gerelateerde kosten, zoals de inzet van arts-assistenten op de IC, de inzet van anesthesie-intensivisten in dienst van het ziekenhuis en overheadkosten, jaarlijks een bedrag van € 612.254,- in mindering is gebracht. Dit bedrag is telkens aangeduid als "nittv", dat wil zeggen: nog in tarieven te verrekenen. De maatschap heeft de stichting gevraagd waarom jaarlijks € 612.254,- is afgetrokken van het DBC-tarief.
- 2.6 Op 10 mei 2010 heeft de toenmalige algemeen directeur van de stichting aan de maatschap een brief gestuurd over de afrekening van de IC over 2008 en 2009. De brief is namens de maatschap voor akkoord ondertekend door F.. In de brief is opgenomen: *"Wij hebben afgesproken dat wij voor 2008 en 2009 afrekenen op basis van het uurloon en inbreng in tijd."*
- 2.7 Op 14 november 2011 heeft mevrouw I., de manager van de maatschap, per e-mail vragen aan de stichting gesteld over het financieel overzicht over 2010. Zij vraagt onder meer: *"wat is de storting aan verzekeraars met de som van € 612.254"*.

2.8 Op 12 februari 2012 heeft J. ("J."), destijds lid van de maatschap, aan O., inmiddels voorzitter van de raad van bestuur van de stichting, onder meer geschreven: *"De maatschap interne heeft bij herhaling opheldering gevraagd over de jaarlijkse inhouding van 660.000. Een bevredigende verklaring bleef tot nu toe uit."* J. was tevens voorzitter van de medische staf van het ziekenhuis en IC-manager van de maatschap.

2.9 Op 21 december 2012 heeft G. een brief aan de maatschap gestuurd. Hierin is onder meer opgenomen:

"[De stichting] bij monde van de heer K. , bestuurder, en de intensivisten/internisten bij monde van [J.] hebben afgesproken dat vanaf 2008 ten laste van de gedeclareerde honoraria die worden gegenereerd uit de IC activiteiten een aantal zaken worden gedekt. Allereerst de inzet van vrijgevestigde specialisten op de intensive care (internisten, cardiologen en chirurgen) en daarnaast de kosten van de inzet van arts assistenten op de IC, de inzet van anesthesie intensivisten in dienst van het ziekenhuis, specifiek voor de IC gemaakte kosten, overhead kosten en de dekking van een korting door verzekeraars opgelegd in relatie met de intensive care."

En voorts: *"Als laatste wordt ten laste van de omzet gebracht de korting betreffende de IC vergoeding door verzekeraars. Deze korting komt overeen met de in de nacalculaties opgenomen aftrekpost en is dus in feite afgerekend met de ziektekosten verzekeraars."*

Daarbij is vermeld dat dit over de jaren 2008 tot en met 2011 een bedrag van telkens € 612.254,- per jaar betreft.

2.10 In opdracht van de raad van bestuur heeft L. (" ") een op 21 december 2012 gedagtekende *"Controleverklaring van de onafhankelijke accountant"* toegezonden. Hierin is onder meer het volgende vermeld:

"Naar ons oordeel is het, in de verantwoording inzake 'procedure honoraria Intensive Care productie 2008 tot en met 2011', opgenomen honorariumdeel van de gedeclareerde IC (...) productie over 2008 tot en met 2011 ad € 612.254 per jaar dat ten gunste van 'Nog in tarieven te verrekenen' is gebracht, in alle van materieel [lees: belang] zijnde aspecten, consistent met de gecontroleerde nacalculaties 2008 tot en met 2011 van [de stichting]."

2.11 Op 19 februari 2013 heeft een bespreking over *"de belasting van de IC honoraria in de jaren 2007-2011"* plaatsgevonden tussen de maatschap, vertegenwoordigd door E. en F., en een vertegenwoordiger van de stichting. Hiervan heeft de secretaresse van de raad van bestuur een verslag opgemaakt.

2.12 Op 19 maart 2013 heeft H. commentaar geleverd op het gespreksverslag van 19 februari 2013. Hij merkt onder meer op: *"Vanaf het begin is gemeld dat de bedragen worden gebruikt om de korting op ons budget te dekken vanwege het wegvallen van de erkenning. Hierover hebben in wisselende samenstelling diverse gesprekken met mij plaatsgevonden in bijzijn van [F.], [J.] en I.."*

"Het klopt dat in het verleden afspraken met K. en [J.] zijn gemaakt om in DBC's te starten met een uurtarief voor interne geneeskunde. Als er duidelijkheid was over de

budgetten zou een verrekening plaatsvinden. Dit uiteraard pas na verrekening van alle kosten en bedragen inclusief de bijdrage aan de korting in de erkenning van ruim € 600.000."

"De afrekening zou plaatsvinden na aftrek van alle besproken posten. Waaronder de € 600.000 die met zekerheid is besproken met [J]."

"Met betrekking tot de afrondende (...) opmerking van [E.] en [F.] m.b.t. de hypothese van de vraag waar het geld is gebleven: Nogmaals, het geld is middels de nacalculatie terugbetaald aan de verzekeraars. Een jaarlijkse aftrekpost op de erkenning is gelijk aan het uit het honorarium afgezonderde bedrag, conform de afspraak met J.. Dit was vanaf het begin af aan de bedoeling, is zo uitgevoerd en verantwoord en tevens gecontroleerd door de accountant."

- 2.13 Op 31 juli 2013 heeft de stichting, na overleg met de maatschap, opdracht gegeven aan M. ("M."), hoofd financiën van een ander ziekenhuis, tot het uitbrengen van een advies over de financiële afwikkeling. In het rapport van bevindingen van M. van augustus 2013 is onder meer opgenomen:

"Bovendien is door [H.] een excelsheet aangeleverd uit de financiële administratie MSZ over de jaren 2008-2011, waaruit het volgende blijkt:

- a) Over de jaren 2008 tot en met 2011 is in totaliteit aan IC honorarium omgezet € 10.257.256,-*
- b) De kosten die hiermee verband hadden, werden hiermee verrekend en bedroegen in totaliteit over deze jaren € 8.071.086,-*
- c) Het verschil is € 2.186.170,- Hiervan is teruggesluisd naar de NZA (via de rekenstaat) € 2.449.016,- zijnde 4 x € 612.254,- Dit is middels een controleverklaring door L. bevestigd. (...)"*

- 2.14 Op 23 januari 2014 hebben partijen een vaststellingsovereenkomst gesloten met betrekking tot de opzet en vormgeving van een regionale IC-praktijk vanuit het ziekenhuis. Daarbij is, in artikel 4, vastgelegd dat zij "de zaak met betrekking tot de door [de stichting] in de periode 2008 tot en met 2011 ingehouden honoraria" voorleggen aan de meervoudige kamer van het Scheidsgerecht met het verzoek daarin bindend advies te geven.

- 2.15 Het standpunt van de maatschap kan als volgt worden samengevat. Zij dient voor haar IC-werkzaamheden het door de zorgverzekeraars betaalde DBC-tarief te ontvangen, na aftrek van de kosten van het ziekenhuis. De stichting heeft gedurende de jaren 2008 tot en met 2011 meer geld op het honorarium van de intensivisten ingehouden dan nodig was ter dekking van de IC-gerelateerde kosten. De stichting heeft de verplichting het honorarium (via de maatschap) door te betalen aan de medisch specialisten. Een alternatieve wijze van betaling is slechts mogelijk wanneer daaraan uitdrukkelijke afspraken met de specialisten ten grondslag liggen. De stichting heeft geen grond voor de gedane inhouding en er lagen geen afspraken ten grondslag aan de inhouding. De stichting heeft de inhoudingen niet besproken met J. en als dat toch mocht zijn gebeurd, leidt dat niet tot een overeenkomst met de maatschap of tot instemming van de maatschap met de

inhoudingen. Het gedeelte van de gedeclareerde DBC's dat betrekking heeft op werkzaamheden van de internisten, komt daarom toe aan de maatschap. De mededeling van de stichting dat uit de nacalculaties blijkt dat zij bedragen aan de zorgverzekeraars moest terugbetalen, is onjuist. De nacalculaties bieden immers geen verklaring voor de terugbetaling. Ook de gestelde terugbetaling ter zake van de erkenningen is onjuist. In de DBC-systematiek is geen plaats voor extra erkenningen. De erkenningen zijn vervangen door DBC-betalingen. De invoering van de DBC-systematiek biedt geen verklaring voor het terugbetalen wegens erkenningen. Uit de door de stichting overgelegde stukken blijkt slechts dat gedurende vier jaren jaarlijks een bedrag van € 612.254,- is betaald aan zorgverzekeraars. Niet duidelijk is *waarom* deze bedragen zijn betaald. De maatschap heeft niet ingestemd met de eindafrekening over de jaren 2008 en 2009.

De stichting fungeert bij het declareren en doorbetalen van de honoraria als opdrachtnemer van de maatschap. De maatschap heeft er daarom recht op dat de stichting rekening en verantwoording aflegt over de wijze waarop zij zich van deze taak heeft gekweten. De stichting heeft geweigerd verantwoording aan de maatschap af te leggen of een gespecificeerde toelichting te geven op de besteding van de jaarlijkse inhouding onder de noemer "nittv". De precieze vordering van de maatschap laat zich daarom lastig begroten. Zij gaat ervan uit dat haar vordering in elk geval bestaat uit "haar deel" van de jaarlijkse inhouding van € 612.254,-. Van de 7 fte's intensivisten waren in de jaren 2008-2011 in elk geval 3,4 fte's verbonden aan de maatschap, dat wil zeggen 49%. De vordering van de maatschap bedraagt daarom 49% van viermaal € 612.254,-, zijnde € 1.200.017,84.

De onderdelen (II) en (ii) van de primaire respectievelijk de subsidiaire vordering van de maatschap hebben betrekking op de overige bedragen die zijn ingehouden op de DBC-gelden die aan de maatschap toekomen. Gevoed door de onduidelijkheid die haars inziens bestaat over de herhaalde inhouding van het bedrag van € 612.254,-, heeft de maatschap twijfel over de juistheid van de andere inhoudingen.

Door de houding van de stichting heeft geen inhoudelijke discussie kunnen plaatsvinden en is het geschil geëscaleerd. De kosten van de procedure, met inbegrip van kosten voor juridische bijstand van de maatschap, moeten daarom voor rekening van de stichting komen, ook als de geldvorderingen van de maatschap niet toewijsbaar zijn.

2.16 Het standpunt van de stichting luidt, samengevat, als volgt.

De maatschap weet al lang waarom er jaarlijks € 612.254,- is ingehouden op het DBC-tarief. Voordat er gelden werden toegekend voor het in stand houden en opzetten van de IC in de vorm van een DBC, is met de zorgverzekeraars afgesproken dat voor een aantal medische specialisten een extra erkenning werd toegekend. Toen vanaf 2008 gelden binnenkwamen op basis van de DBC-methodiek, behoefden de zorgverzekeraars niet ook nog te betalen voor de verrichtingen binnen de toegekende erkenningen. Anders zou er dubbel betaald worden. De stichting heeft afspraken gemaakt met de zorgverzekeraars en heeft na onderhandelingen het terugbetalen ter zake van de erkenningen kunnen beperken tot het jaarlijkse bedrag van € 612.542,-. De NZa heeft daarmee ingestemd. Door ondertekening van de brief van 10 mei 2010 heeft de maatschap ingestemd met de eindafrekening over 2008 en 2009. Deze jaren kunnen dus in elk geval niet leiden tot toewijzing van enig deel van de vorderingen. Uit de gecontroleerde nacalculaties over de jaren 2008-2011 blijkt dat de stichting te veel aan honorarium voor de IC heeft ontvangen en dat die bedragen moesten worden terugbetaald. Uit die nacalculaties, de extra

accountantscontrole van L. in 2012 en het onderzoek van M. blijkt dat de stichting geldbedragen moest terugbetalen aan zorgverzekeraars en dat al het overige is doorbetaald aan de medisch specialisten, waaronder de maatschap. Er is geen gedeelte van het IC-honorariumbudget over de jaren 2008-2011 dat de maatschap nog toekomt. De vordering van de maatschap is onvoldoende onderbouwd.

De stichting is geen opdrachtnemer van de maatschap en heeft geen verantwoordingsplicht jegens de maatschap. Zij legt verantwoording af in de jaarrekeningen en aan de bevoegde instanties. Wanneer het stafbestuur instemt met de jaarrekening, kan de stichting geacht worden voldoende verantwoording te hebben afgelegd aan de in het ziekenhuis werkzame medisch specialisten. De vordering tot het verstrekken van afschriften van facturen en van andere administratieve bescheiden dient daarom te worden afgewezen.

Voor geen van de vorderingen inzake de overige inhoudingen bestaat enige grond.

Het escaleren van de financiële afwikkeling moet voor rekening van de maatschap komen. De stichting heeft al veel extra kosten voor de maatschap gemaakt en zij vordert dat het Scheidsgerecht de maatschap veroordeelt in de kosten van dit geding, waaronder begrepen de kosten van het arbitrale college en de kosten van juridische bijstand.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

Het Scheidsgerecht zal uitspraak doen bij wege van bindend advies. De bevoegdheid hiertoe volgt uit artikel 4 van de vaststellingsovereenkomst van 23 januari 2014 van partijen en artikel 25 lid 1 aanhef en onder a van het Arbitragereglement van het Scheidsgerecht. Dit is tussen partijen ook niet in geschil. Overeenkomstig de hoofdregel van artikel 25 lid 2 van het Arbitragereglement beslist het Scheidsgerecht als "goede mannen naar billijkheid".

4. De beoordeling

4.1 Tijdens de mondelinge behandeling heeft de stichting de vraag opgeworpen of alle leden van de maatschap de in deze zaak ingestelde vordering steunen. Desgevraagd heeft haar gemachtigde verklaard dat de stichting hiermee niet een beroep doet op niet-ontvankelijkheid van de maatschap in haar vordering. Het Scheidsgerecht ziet ambtshalve geen grond om verdere aandacht te geven aan de vraag van de stichting. Niet in geschil is dat de ter zitting verschenen leden van de maatschap het dagelijks bestuur van de maatschap vormen en volgens het maatschapscontract bevoegd zijn de maatschap in en buiten rechte te vertegenwoordigen.

4.2 Tussen partijen staat inmiddels vast dat in de jaren 2008-2011 telkens een bedrag van € 612.254,- is ingehouden op de bedragen die (i) de zorgverzekeraars aan de stichting hebben uitbetaald voor de IC-werkzaamheden van de maatschap en de andere intensivisten, en (ii) door de stichting, voor zover van toepassing, zijn doorbetaald aan de maatschap. De terminologie van partijen en anderen op dit punt is niet steeds ondubbelzinnig geweest; zo zijn bij herhaling begrippen als "terugbetalen" of "doorsluizen" (dan wel "wegsluizen") gebruikt en is ook, en afwisselend, sprake geweest van betalingen aan de NZa en de zorgverzekeraars. Ook het begrip "nacalculatie" dat in dit verband meermalen is gebruikt, is minder passend. De inhoudingen zijn volgens de stichting immers gebaseerd op een afspraak van haar met de zorgverzekeraars in het licht van de

(toen in aantocht zijnde of juist geldende) DBC-systematiek. Die gestelde afspraak voorzag in deze inhoudingen, van steeds hetzelfde bedrag, gedurende vier jaren en was dus niet afhankelijk van de uitkomst van enige nacalculatie. Het gaat dus, zoals de stichting tijdens de mondelinge behandeling heeft aangevoerd, om gelden die zij zelf niet ter doorbetaling heeft ontvangen.

- 4.3 De kern van het geschil wordt dan gevormd door de vraag of voor deze inhoudingen een deugdelijke grondslag heeft bestaan. De maatschap beantwoordt deze vraag ontkennend, de stichting bepleit het tegendeel. Voor zover de stichting zich voor dit antwoord beroept op de rapportage van L. (zie in 2.10) en die van M. (zie 2.13), slaagt haar betoog niet. Het L.-rapport houdt over deze kernvraag niets in, en ook het rapport van M. zegt niets over de *deugdelijkheid* van de bedoelde grondslag. Beide rapportages kunnen daarom verder onbesproken blijven. Hierbij verdient nog opmerking dat de stichting haar stelling dat de rapportage van M. een bindend advies tussen partijen bevat (zie punt 13 van de memorie van antwoord), niet heeft gehandhaafd.
- 4.4 Bij de beantwoording van de in 4.3 vermelde kernvraag komt het aan op het al dan niet bestaan van de door de stichting bedoelde afspraak met de zorgverzekeraars en op het al dan niet gebonden zijn van de maatschap aan de afspraak, indien deze werkelijk is gemaakt. De stichting stelt dat de afspraak de uitkomst was van onderhandelingen van haarzelf (vertegenwoordigd door de toenmalige voorzitter van haar bestuur, met bijstand van H.) met de zorgverzekeraars en de instemming had van J., die zij in dit geval als de vertegenwoordiger van de maatschap mocht beschouwen. Volgens de stichting was J. in elk geval degene die de gemaakte afspraak zou bespreken – en zal hebben besproken – met de maatschap, die daarmee vervolgens kennelijk ook heeft ingestemd.
- 4.5 De stichting heeft verklaard dat deze door haar bedoelde afspraak niet op schrift is gesteld, ook niet in e-mails of dergelijke berichten, maar mondeling is besproken en vervolgens ook is uitgevoerd. De maatschap stelt dat zij onbekend is met de afspraak en daarom bij herhaling heeft gevraagd naar de grondslag van de inhoudingen.
- 4.6 Het Scheidsgerecht acht het bestaan van deze door de stichting gestelde afspraak in voldoende mate aannemelijk om als vaststaand te kunnen gelden. Er zijn voldoende aanwijzingen voor de wens van de zorgverzekeraars om een nadere afspraak te maken over de gevolgen van extra voorzieningen die nodig waren om een erkenning te krijgen voor de IC in het ziekenhuis. Ook de inhoudingen wijzen op een dergelijke grondslag.
- 4.7 Hiermee is niet gezegd dat de inhoudingen op de *in beginsel aan de maatschap toekomende* gelden tegenover de maatschap gerechtvaardigd waren en een deugdelijke juridische grondslag hadden. Naar het oordeel van het Scheidsgerecht was noch het een noch het ander het geval. In de eerste plaats vallen deze inhoudingen op zichzelf bezien buiten de DBC-systematiek, die immers niet voorziet in de mogelijkheid van dergelijke inhoudingen als gevolg van gebeurtenissen in het verleden. In de tweede plaats houden de stellingen van de stichting niets in waaruit kan worden afgeleid dat de maatschap met deze inhoudingen heeft ingestemd. Voor de rechtsgeldigheid van de inhoudingen is, in de verhouding tot de maatschap, een dergelijke instemming wel vereist. Het is op zichzelf al opmerkelijk dat de hier bedoelde afspraak, met grote en gedurende vier jaren doorwerkende, financiële gevolgen kennelijk niet op schrift is gesteld. De maatschap kan

dus hooguit mondeling, door J., hierover zijn geïnformeerd. Uit niets blijkt echter dat dit is gebeurd; de in 2.8 aangehaalde schriftelijke verklaring van hem wijst veeleer op het tegendeel. Een nader onderzoek hiernaar kan echter achterwege blijven, nu de stichting geen feiten heeft gesteld die, indien bewezen, impliceren dat zij J. mocht beschouwen als de bevoegde vertegenwoordiger van de maatschap of haar leden. De aanwezigheid van J. bij (een aantal van) de gesprekken binnen het bestuur van de stichting of van dit bestuur met de zorgverzekeraars had – naar uit de eigen toelichting van de stichting blijkt – kennelijk een ander doel dan de vertegenwoordiging van de maatschap in financiële aangelegenheden zoals deze. J. heeft gesprekken en bijeenkomsten bijgewoond als voorzitter van de medische staf, en deze staf pleegt zich niet bezig te houden met financiële afspraken van het bestuur met de afzonderlijke maatschappen. De omstandigheid dat J. (tevens) lid van de maatschap was, is een toevalligheid. Dit geldt in dit opzicht ook voor zijn hoedanigheid van medisch manager van de IC. Geen van deze hoedanigheden maakte hem tot een bevoegde vertegenwoordiger van de maatschap. De stichting kon dit weten en behoorde dit te weten.

- 4.8 Ook het beroep van de stichting op het “voor akkoord” getekend zijn van de brief van 10 mei 2010 (zie in 2.6) heeft geen succes. Ook die brief bevat immers geen verklaring over de achtergrond van de inhoudingen van het bedrag van € 612.254,- in elk van de jaren 2008 en 2009.
- 4.9 Het in 4.7 en 4.8 overwogene leidt tot de conclusie dat de stichting rechtens *niet ten nadele van de maatschap* met de zorgverzekeraars kon en mocht afspreken dat dezen jaarlijks op de aan de maatschap door te betalen gelden de hier bedoelde inhoudingen mochten doen.
- 4.10 Dit betekent dan dat de primaire vordering tot betaling van het geldbedrag van ruim € 1,2 miljoen (zijnde 49% van viermaal de som van € 612.254,-) in beginsel toewijsbaar is. Voor deze inhoudingen op de aan de maatschap toekomende bedragen bestond immers geen deugdelijke grond.
- 4.11 Er is echter ook een ander aspect aan deze zaak dat hier de aandacht verdient. De maatschap heeft niet betwist dat in het verleden extra gelden zijn aangewend voor het – door extra erkenningen – op een zodanig peil brengen van de IC dat haar leden daarin met succes en op het gewenste hoge niveau hun werkzaamheden kunnen verrichten. Anders gezegd: de leden van de maatschap zijn voor hun beroepsuitoefening (op het huidige niveau) in belangrijke mate afhankelijk geweest van die extra investeringen en de daarmee samenhangende besluiten. De maatschap heeft ook verklaard dat haar leden bereid zouden zijn geweest te overleggen over afspraken om hiervoor, bij de overgang naar de DBC-systematiek, tot een passende oplossing te komen. Hun grief spitst zich toe op het feit dat zij buiten dergelijk overleg zijn gehouden.
- 4.12 In deze zaak valt niet (meer) vast te stellen welke uitkomst een overleg mét de maatschap zou hebben gehad. Dit betekent tevens dat niet kan worden vastgesteld welk nadeel de maatschap per saldo heeft doordat zij buiten het overleg met de zorgverzekeraars is gehouden.

- 4.13 Het Scheidsgerecht zal hierin naar billijkheid een voorziening treffen, zoals de maatschap ook vordert in het tweede gedeelte (na het woord "althans") van onderdeel (I) van haar primaire vordering. Rekening houdend met alle hier vermelde omstandigheden acht het Scheidsgerecht het redelijk 50% van het primair gevorderde bedrag toe wijzen. Dit komt neer op een bedrag van € 600.008,72, te vermeerderen met de daarover te berekenen, op zichzelf niet ter discussie gestelde, wettelijke rente. Het meerdere wordt afgewezen. Het Scheidsgerecht tekent hierbij nog aan dat het heel wel mogelijk is dat betrokkenheid van de maatschap bij het overleg met de zorgverzekeraars niet tot een voor haar gunstiger uitkomst zou hebben geleid; met andere woorden: het kan heel goed zijn dat van de kant van de stichting doeltreffend is onderhandeld. De onzekerheid die hierover bestaat komt echter voor een substantieel deel voor rekening en risico van de stichting, die ten onrechte heeft nagelaten de maatschap bij die onderhandelingen te betrekken.
- 4.14 In deze uitkomst ligt besloten dat het Scheidsgerecht zich in staat acht definitief te beslissen over de geldvordering inzake de hier besproken kwestie. Er zijn geen aanknopingspunten voor de verwachting dat een nader onderzoek – al dan niet in het kader van een rekening en verantwoording door de stichting – daarvoor meer inzicht zal bieden.
- 4.15 Bespreking behoeven vervolgens de onderdelen van de vordering die betrekking hebben op de overige inhoudingen op de DBC-gelden voor de maatschap. Deze onderdelen worden afgewezen. Anders dan bij de jaarlijkse inhoudingen van de som van ruim € 0,6 miljoen het geval is, heeft de maatschap niets gesteld dat erop wijst dat de stichting ook ten aanzien van die posten niet van de aanvang af tegenover de maatschap volledige openheid van zaken heeft gegeven. In de haar bekende jaarlijkse afrekeningen heeft de maatschap telkens kunnen zien om welke bedragen het hierbij ging. Zij heeft daarover echter nooit vragen gesteld, laat staan twijfel geuit. Enerzijds heeft zij daardoor bij de stichting het vertrouwen gewekt dat zij deze inhoudingen als juist heeft aanvaard, en anderzijds heeft zij in deze procedure niets steekhoudends aangevoerd voor haar thans, na zoveel jaren, kennelijk opgekomen twijfel. Haar verwijzing naar de onduidelijkheid over de inhouding van de bedragen van ruim € 0,6 miljoen is hierbij niet relevant, nu deze inhouding van geheel andere aard is en in elk geval niet op één lijn staat met die andere inhoudingen.
- 4.16 Ten aanzien van de proceskosten overweegt het Scheidsgerecht het volgende. De hoofdvordering wordt voor de helft toegewezen. Elk van partijen is dus op enig (relevant) punt in het ongelijk gesteld. Dit rechtvaardigt de bepaling dat elke partij de eigen kosten van rechtsbijstand dient te betalen. De kosten van het Scheidsgerecht zullen ten laste van de stichting worden gebracht, nu de onduidelijkheid die tot deze procedure heeft geleid, op haar conto komt. Dit leidt tot de hierna, in 5.2 en 5.3, te vermelden beslissingen.

5. De beslissing bij wege van bindend advies

- 5.1 De stichting dient aan de maatschap te betalen de som van € 600.008,92, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover, gerekend over het tijdvak van 1 januari 2009 tot het tijdstip van de voldoening.
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, ten bedrage van € 7.621,45, komen ten laste van de stichting en worden verrekend met het door de maatschap betaalde voorschot. Het restant van dit voorschot wordt aan de maatschap terugbetaald. De stichting dient het bedrag van € 7.621,45 te betalen aan de maatschap.
- 5.3 Afgezien van het in 5.2 vermelde draagt elke partij de eigen proceskosten.
- 5.4 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

Aldus vastgesteld te Utrecht en aan de partijen verzonden op 28 oktober 2014.